

INDLAND

29.09.2020 KL. 14:45

»Man stoler blindt på, hvad mor siger. Hun skal ikke komme med noget bevis«

Jurist Ann Lindgård har efter syv år på systemets side gjort det til sit speciale at hjælpe fædre, som kæmper for samvær med deres børn.

Ann Lindgård er jurist og har gjort det til sit speciale at hjælpe fraskilte fædre med at få samvær med deres børn. Foto: Marie Ravn

SARAH KOTT

Hun følte, at hun havde fået verdens bedste job.

Ann Lindgård var netop blevet færdiguddannet, da hun begyndte som jurist i den daværende Statsforvaltningen i Aalborg.

»Det var et sted, hvor man var med til at gøre en forskel,« husker hun om den første tid i 2007.

Fædre og mødre kom til hende, når de ikke kunne blive enige om, hvordan det, som de havde skabt i fællesskab, nu skulle splittes i to. Ann Lindgård oplevede, at hun var god til at opløse konflikterne, og at forældrene allerede efter det første mæglingsmøde ofte gik derfra i enighed.

Men efterhånden blev sagerne flere og hænderne færre. Friheden til at give forældrene ekstra møder, hvis hun vurderede, at det var nødvendigt, forsvandt.

” Vi når helt derud, hvor vi taler om mulig tvangsfjernelse, men man stadig ikke tænker, at det kunne være en idé at flytte barnet over til far.

Ann Lindgård, jurist

»Vi fik enormt mange sager, som skulle videre i systemet, fordi vi ikke kunne finde en løsning på de korte møder.«

Hvis ikke forældrene kunne blive enige, var det op til juristen at afgøre, hvordan samværet skulle fordeles. I begyndelsen skulle en af de erfarne jurister læse Ann Lindgårds afgørelser igennem, før de blev videregivet til forældrene. Derved blev hun hurtigt skolet i de tommelfingerregler, som man ifølge juristen arbejdede efter.

»Hvis det drejede sig om små børn op til seks-otte år, var det primært mor, som fik dem. Ved lidt større børn så man på kønnet. Med drenge gav det måske meget god mening med tættere kontakt til far, og hvis det drejede sig om piger, var mor stadig vigtigst,« fortæller den 39-årige jurist, som kalder det et 1950'er-familiesyn.

Far efter far undrede sig over meningen med at blive forvist til et liv som weekendforælder, når de i flere år havde smurt madpakker, kørt til fritidsinteresser og været en del af skole- eller daginstitutionsliv. Ann Lindgård kæmpede med at finde en god forklaring, og jobbet begyndte at sætte sig i maven.

Jyllands-Posten har forholdt Familieretshuset Ann Lindgårds kritik, men her ønsker man ønsker ikke at forholde sig til »erfaringer, der er gjort for flere strukturreformer siden«. Familieretshuset påpeger, at der er sket store reformer i 2013 og 2019, og at »arbejdsgange og metoder har ændret sig væsentligt undervejs«.

Nyt navn

Efter fem år i Statsforvaltningen gik Ann Lindgård solo, og i dag har hun gjort det til sit speciale at tilbyde juridisk rådgivning til fædre som dem, hun ikke kunne hjælpe i Statsforvaltningen. Juristens tidligere arbejdsplads skiftede den 1. april 2019 navn til Familieretshuset, og fokus er nu på barnets tarv frem for barnets ret til to forældre, men der er tilsyneladende ikke meget, som er blevet bedre.

Ifølge en nylig rapport fra Vive, Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, trives hverken børn eller forældre bedre, og forældrenes konfliktniveau er uændret højt. Samtidig har ventetiderne i Familieretshusene været overordentligt lange.

»Jeg mener, at Familieretshuset er årsagen til sagernes negative udvikling i 90 pct. af sagerne, fordi sagsbehandlingstiderne er lange, og man ikke har tid til at hjælpe folk der, hvor der er brug for det,« siger Ann Lindgård og fortæller, at hun på en fars vegne har søgt om julesamvær med den treårige søn i to år uden at få en afgørelse fra Familieretshuset inden den 24. december.

»Nu er det ved at blive jul for tredje gang, og vi har stadig ikke en afgørelse,« konstaterer hun.

I begyndelsen af Ann Lindgårds karriere som selvstændig forsøgte hun at hjælpe både mor og far, men en oplevelse for tre år siden fik hende til at ændre kurs. En mor havde mistanke om, at faderen var stofmisbruger, og derfor ville hun forhindre ham i at se deres fælles barn.

»Jeg skrev et brev til Statsforvaltningen på halvanden side, og alene på det fik jeg stoppet alt samvær. Jeg var lidt chokeret over, at det var så nemt, for der var ikke nogen konkrete beviser eller solide argumenter i mit brev. Det var bare en mistanke,« husker juristen, som understreger, at enhver mistanke om, at en forælder gør sit barn fortræd, naturligvis skal undersøges.

LÆS OGSÅ

Forældre i skilsmissekonflikt må vente ni måneder på hjælp i Familieretshuset

FOR ABONNENTER

Stoler blindt på mor

»Men min største frustration er, at man stoler blindt på, hvad mor siger. Hun skal ikke komme med noget bevis, men far skal bevise alting – også at beskyldningerne ikke passer. Hvis hun siger, at han drikker, skal vi bevise, at han ikke drikker, men hvordan beviser man noget, der ikke sker?«

Og så går månederne, mens det bliver undersøgt, om far vitterligt slår, drikker eller tager stoffer. I mellemtiden bliver spørgsmålet om samvær parkeret, og børnene mister kontakten til deres far.

Kan man som far også sætte alt i stå med en beskyldning mod mor?

LÆS OGSÅ

»Et paradigmeskifte«: Højesteret giver far forældreretten efter morens »samværschikane«

FOR ABONNENTER

»Det kan du godt prøve, men det er der bare ikke rigtig nogen, som interesserer sig for. Jeg har oplevet en sag, hvor mor havde en alenlang socialsag ved kommunen, og der forelå flere undersøgelser, som viste, at hun ikke kunne varetage omsorg for børn. Alligevel skulle barnet blive hos hende, selv om faderen var fuldstændig normalt fungerende. Vi når helt derud, hvor vi taler om mulig tvangsfjernelse, men man stadig ikke tænker, at det kunne være en idé at flytte barnet over til far.«

I en skriftlig kommentar fra Familieretshuset lyder det, at alle sager bliver behandlet efter gældende lovgivning.

»Hvor hensynet til barnets bedste og ret til trivsel og beskyttelse kommer i første række. I hver enkelt sag vurderes det, hvad der er bedst for det enkelte barn på baggrund af barnets og familiens konkrete situation. Der føres derfor heller ikke statistik over, om barnet får bopæl hos mor eller far.«

LÆS OGSÅ

Familiers trivsel er ikke bedre efter skilsmisereform

Noget er dog ved at ændre sig, vurderer Ann Lindgård. For nylig gav Højesteret helt usædvanligt en far den fulde forældremyndighed i en sag om samværschikane.

Grundlagt i 1871

Adresser:

Mediebyen 3
8000 Aarhus C
+45 87 38 38 38

Rådhuspladsen 37
1785 København V
+45 87 38 38 38

Udgiver:

JP/Politikens Hus

Redaktionen:

Kontakt redaktionen
Indsend debatindlæg
Nyhedsbreve

For annoncører:

Annonce

Køb abonnement**Erhvervsabonnement****Om avisen:**

Om Jyllands-Posten
Karriere
Fonde og legater
Skole

Persondatapolitik

Administrér samtykke

Ansv. chefredaktør:

Jacob Nybroe

For abonnenter:

Mit login
Mit abonnement
Mit JP
E-avis
Mine gemte artikler
Kontakt kundecenter
Abonnementsvilkår